

Олти диний калима

12:27 / 01.09.2018 569891

Калимаи тоййиба (энг пок калима)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

«Лаа илааха иллаллоху Муҳаммадур Росулуллоҳ»

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, Муҳаммад Аллоҳнинг Расулидир.

2. Калимаи шаҳодат (гувоҳлик калимаси, иқрорлик калимаси)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

«Ашҳаду аллаа илааха иллаллоху ва ашҳаду анна Муҳаммадан ъабдуху ва Росулулух».

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқлигига ва Муҳаммад Аллоҳнинг бандаси ва Расули эканига гувоҳлик бераман.

3. Калимаи тавҳид (тавҳид, яъни Аллоҳнинг бирлигига иқрорлик калимаси)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

«Ашҳаду аллаа илааха иллаллоҳу ваҳдаҳу лаа шарика лаҳ, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамд, йухйии ва йумийт ва ҳува ҳаййул лаа йамуут, бийадиҳил хойр ва ҳува ʔалаа кулли шайъин қодийр».

Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқлигига гувоҳлик бераман. Аллоҳнинг шериги йўқдир, барча мулк Уникидир, мақтовлар Унгадир, У тирилтиради ва ўлдиради, аммо Ўзи тирикдир, ўлмайди. Яхшилик Унинг ихтиёридадир ва У ҳамма нарсага қодирдир.

4. Калимаи радди куфр (куфрни рад этиш калимаси)

مَلْعَانَا أَوْ أَيْيَشَ كَبْ كَرْشُ أَنْ نَمَ كَبْ ذُوْعَا يِّنْ إِيْمَ لَلْ

بِوَيْغُلْ أَمَّالْعَ تَنْ أَنْ كَنْ إِيْمَ لَعَا أَلْ أَمَلْ كَرْفَعَتْ سَأُو

«Аллоҳумма! Инни аъузу бика мин ан ушрика бика шайъан ва ана аълам, ва астағфирука лима лаа аълам. Иннака анта ʔалламул ғуйууб».

Аллоҳим! Ўзим билиб туриб Сенга бирор нарсани шерик қилишимдан асрашингни сўрайман. Билмай туриб шерик қилиб қўйган бўлсам, кечиришингни сўрайман. Албатта Сен ғайбларни билувчисан!

5. Калимаи истиғфор (гуноҳ кечирилишини сўраш калимаси)

وَأَدْمَعُهُ تَبَنَدًا بِنَدْلُكَ نَمَ تَلْعَا تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو
مَلْعَانَا أَلْ يَدْلَا بِنَدْلَا نَمَو مَلْعَانَا يَدْلَا بِنَدْلَا نَمَ يَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو
بِوَيْغُلْ أَمَّالْعَ تَنْ أَنْ كَنْ إِيْمَ لَعَا أَلْ أَمَلْ كَرْفَعَتْ سَأُو

«Астағфируллоҳ, астағфируллоҳ, астағфируллоҳа таъала мин кулли замбин азнабтаҳу ʔамдан ав хотоан, сиррон ав ʔаланийя, ва атуубу илайҳи миназ-замбиллазии аъламу ва миназ-замбиллазии лаа аълам, иннака анта ʔалламул ғуйууб».

Аллоҳдан гуноҳларимни кечишини сўрайман, Аллоҳдан гуноҳларимни кечишини сўрайман, Аллоҳ таолодан атайлаб ё адашиб, яширин ё ошкора қилган барча гуноҳларимни кечишини сўрайман. Ўзим билган ва билмаган гуноҳлардан Унга тавба қиламан. Албатта Сен ғайбларни билувчисан!

6. Калимаи тамжид (улуғлаш калимаси)

رَبِّكَ أَوْ هَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو

بِوَيْغُلْ أَمَّالْعَ تَنْ أَنْ كَنْ إِيْمَ لَعَا أَلْ أَمَلْ كَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو، تَهَلْ لَأَرْفَعَتْ سَأُو

نُكَيِّمُ مَلَأَشْيَ مَلِّمَ وَمَا نَكُ هَلْ لَأَشْ أَم

«Субҳааналлоҳи, валҳамдулиллааҳи, ва лаа илааҳа иллаллоҳу, валлоҳу акбар.

Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳил ʔалиййил ʔазийм.

Маа шаа Аллоҳу каана ва маа лам йашаʔ лам йакун».

Аллоҳнинг айбу нуқсони йўқ ва мақтов Аллоҳгадир. Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқдир. Аллоҳ улуғдир, мутлоқ куч-қувват қудратли ва буюк Аллоҳдан ўзгада йўқдир. Аллоҳ нимани хоҳласа – бўлади, нимани хоҳламаса – бўлмайди.

Саййидул-истиғфор (истиғфорларнинг улуғи):

أَمْ كَذَّبَ وَوَكَّدَ عَيْلَ أَنْ أَوْ كَذَّبَ عَ أَنْ أَوْ يَنْتَقِلْ حَ تَنْ أَلْ إِيْلَ إِيْلَ أَلْ يَبْرَتَنْ أَمْ هَلْ لَأ
يَبْنِ ذَبُّ عَيْلَ أَوْ يَلْ عَيْلَ كَتَمَ عَنِ بَ كَلْ عَيْلَ أَوْ تَعَنَصَ أَمْ رَشَّ نَمَ كَبُّ ذُوعًا تَعَطَّ سَأ
تَنْ أَلْ إِيْلَ بُونُ ذَلُّ أَرْفَعِي أَلْ هُنَّ إِيْلَ رَفَعُ أَف

«Аллоҳумма! Анта Роббии, лаа илааҳа илла анта холақтании, ва ана ʔабдука ва ана ʔалаа аҳдика ва ваъдика мастатоʔту, аʔуузу бика мин шарри маа сонаʔту, абууу лака биниʔматика ʔалайя ва абууу бизанбии, фағфирли! Фаиннаҳу лаа яғфируз-зунууба илла анта».

Аллоҳим! Сен Роббимсан (тарбия қилгувчимсан), Сендан ўзга илоҳ йўқдир, мени яратдинг ва мен Сенинг бандангман, қодир бўлганимча Сенинг аҳдингда ва ваъдангдадурман. Қилган ишларимнинг ёмонидан паноҳ сўрайман. Менга берган неʔматларингни эътироф қиламан ва гуноҳларимни ҳам тан оламан. Зеро, Сендан ўзга гуноҳларни кечгувчи Зот йўқдир».

Шаддод ибн Авс розияллоҳу анҳу Расулуллоҳ алайҳиссаломдан ривоят қилишларича, киши кеч кирганда комил ишонч билан ушбу дуони ўқиса ва шу кечада вафот этса, жаннатга киради. Тонг отганда ўқиб шу куни вафот этса ҳам, жаннатга киради (Имом Бухорий ривоят қилган).

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуфнинг

“Мўминнинг меърожи” китобидан